

KOMUNIKAT PRASOWY nr 209/22

Luksemburg, 21 grudnia 2022 r.

Wyrok Sądu w sprawie T-525/21 | E. Breuninger / Komisja

Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę wniesioną przez zajmujące się handlem detalicznym przedsiębiorstwo Breuninger na decyzję Komisji zatwierdzającą pomoc mającą na celu rekompensatę za straty poniesione wskutek zamknięcia gospodarki podczas kryzysu COVID-19 w Niemczech

Przedsiębiorstwo Breuninger błędnie uznało, że zostało wykluczone z tego systemu pomocy w postaci, w jakiej został on zgłoszony, efektem czego nie ma ono interesu w stwierdzeniu nieważności decyzji Komisji

21 maja 2021 r. Republika Federalna Niemiec zgłosiła Komisji Europejskiej system pomocy w postaci udzielenia tymczasowego wsparcia ekonomicznego na rzecz przedsiębiorstw, których działalność została zamknięta z powodu środków przyjętych przez państwo federalne i kraje związkowe w obliczu pandemii na ich terytorium w kontekście kryzysu COVID-19 (zwany dalej „federalnym systemem odszkodowań”).

Zgodnie z federalnym systemem odszkodowań władze administracyjne na szczeblu federalnym, regionalnym i lokalnym mogą, pod pewnymi warunkami, przyznać dotacje bezpośrednie przedsiębiorstwom, które w okresie od 16 marca 2020 r. do 31 grudnia 2021 r. poniosły straty wynikające z decyzji o zamknięciu gospodarki.

W drodze decyzji z 28 maja 2021 r.¹ Komisja uznała ten system za zgodny z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE. Zgodnie z tym przepisem pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi jest zgodna z rynkiem wewnętrznym

Niemiecka spółka E. Breuninger GmbH & Co prowadząca działalność w szczególności w sektorze handlu detalicznego wniosła skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji. Skarga ta została odrzucona przez drugą izbę Sądu w składzie powiększonym, która z urzędu stwierdziła, że spółka ta nie uzasadniła istnienia po jej stronie interesu prawnego wymaganego do wniesienia skargi do Sądu.

Ocena Sądu

Niespełnienie przesłanek dopuszczalności skargi stanowi bezwzględną przeszkodę procesową badaną z urzędu. Sąd przypomniał, że wniesiona przez osobę fizyczną lub prawną skarga o stwierdzenie nieważności jest dopuszczalna wówczas, gdy strona skarżąca ma interes w stwierdzeniu nieważności zaskarżonego aktu. Istnienie tego interesu wiąże się z założeniem, że stwierdzenie nieważności tego aktu może samo w sobie wywołać skutki prawne, i że w wyniku skargi strona skarżąca będzie mogła uzyskać jakąś korzyść.

Jeśli chodzi o istnienie po stronie skarżącej interesu prawnego w stwierdzeniu nieważności zaskarżonej decyzji, Sąd stwierdził, że wniesiona przez nią skarga opiera się na błędnym założeniu, zgodnie z którym, ze względu na warunek

¹ Decyzja Komisji C(2021) 3999 z dnia 28 maja 2021 r. w sprawie pomocy państwa SA.62784 (2021/N) – Niemcy COVID-19 – Federalny system odszkodowań (Dz.U. 2021, C 223, s. 25; zwana dalej „zaskarżoną decyzją”).

ustanowiony w § 2 ust. 2 federalnego systemu odszkodowań, przedsiębiorstwa prowadzące mieszaną działalność gospodarczą, której części zamknięcie zupełnie nie dotyczyło, kwalifikują się do objęcia tym systemem tylko w przypadku, gdy co najmniej 80% ich obrotów było osiągane dzięki tym rodzajom działalności, której prowadzenia zabroniono. Skoro bowiem nadal prowadzona przez skarżącą działalność w zakresie handlu internetowego została uznana za powiązaną z jej działalnością w zakresie handlu detalicznego, należało uznać całokształt prowadzonej przez nią działalności za dotknięty, w rozumieniu tego przepisu, decyzjami o zamknięciu gospodarki wydanymi w trakcie pandemii COVID-19.

Natomiast z wymiany prowadzonej w ramach postępowania sądowego wynikało, że niemożność uzyskania przez skarżącą pomocy finansowej na podstawie federalnego programu pomocy wynikała w rzeczywistości z dodania przez władze niemieckie niezgłoszonego Komisji warunku kwalifikowalności dotyczącego tego, by co najmniej 30% całkowitego obrotu podmiotu wnoszącego o przyznanie pomocy zostało dotknięte decyzjami o zamknięciu gospodarki.

Niemniej, ze względu na to, że wniesiona przez nią skarga dotyczy wyłącznie zgodności z prawem zaskarżonej decyzji, w której Komisja uznała federalny system odszkodowań za zgodny z art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE, dodanie przez władze niemieckie dodatkowego warunku kwalifikowalności, który nie został ustanowiony w tym systemie ani wyraźnie, ani w sposób dorozumiany, nie ma znaczenia dla niniejszego postępowania.

Z powyższych rozważań wynika, że w świetle § 2 ust. 2 federalnego systemu odszkodowań w postaci, która została uznana w zaskarżonej decyzji za zgodną z art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE, skarżąca kwalifikuje się do objęcia pomocą przyznaną w ramach tego systemu. Sąd uznał zatem, że stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji nie przysporzyłoby jej żadnej korzyści. Odrzucił zatem jej skargę jako niedopuszczalną ze względu na brak interesu prawnego.

Sąd dodał jednak, że skarżąca może zwrócić się do sądów niemieckich, które będą musiały zbadać – w razie potrzeby zwracając się do Trybunału z pytaniem prejudycjalnym – czy dodanie przez władze niemieckie dodatkowego warunku kwalifikowalności jest porównywalne do zmiany pomocy istniejącej i, tym samym, do nowej pomocy, podlegającej obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Pozostańmy w kontakcie!

